

ARCHIWUM UNIwersYTETU JAGIELLOŃSKIEGO

ZESPÓŁ:

Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945

SYGNATURA:

WF II 504 – Teczki akt doktorskich podania o dopuszczenie do egzaminów ścisłych, ocena pracy, załączniki 1860-1945

SYGNATURA OBIEKTU:

WF II 504 – Kalicińska Franciszka

DIGITALIZACJA:

Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego

2016 r.

1. NR ARCHIWUM: 805	2. NAZWA ARCHIWUM: Archiwum Uniwersytetu Jagiellońskiego	
3. NAZWA ZESPOŁU: Wydział Filozoficzny Uniwersytetu Jagiellońskiego 1849-1945 (WF II)		
4. NR ZESPOŁU: 17	5. SYGNATURA OBIEKTU: WF II 504 – Kalicińska Franciszka	
6. LICZBA STRON/KART: 14		7. LICZBA SKANÓW: 14
8. DATA WYKONANIA: 2016	9. NAZWA PRACOWNI: Archiwum UJ	10. WYKONAWCA KOPII CYFROWYCH: Jacek Urbanowicz
11. UWAGI: -		

1
D.

Franciszek

Dziękuję Wydziału Filozoficznemu U. J.
Krakowie.

Podpisana uprasza niniejszem o dopuszczenie
jej do egzaminów ścisłych, celem uzyskania stopnia doktorskie-
go, z następujących przedmiotów:

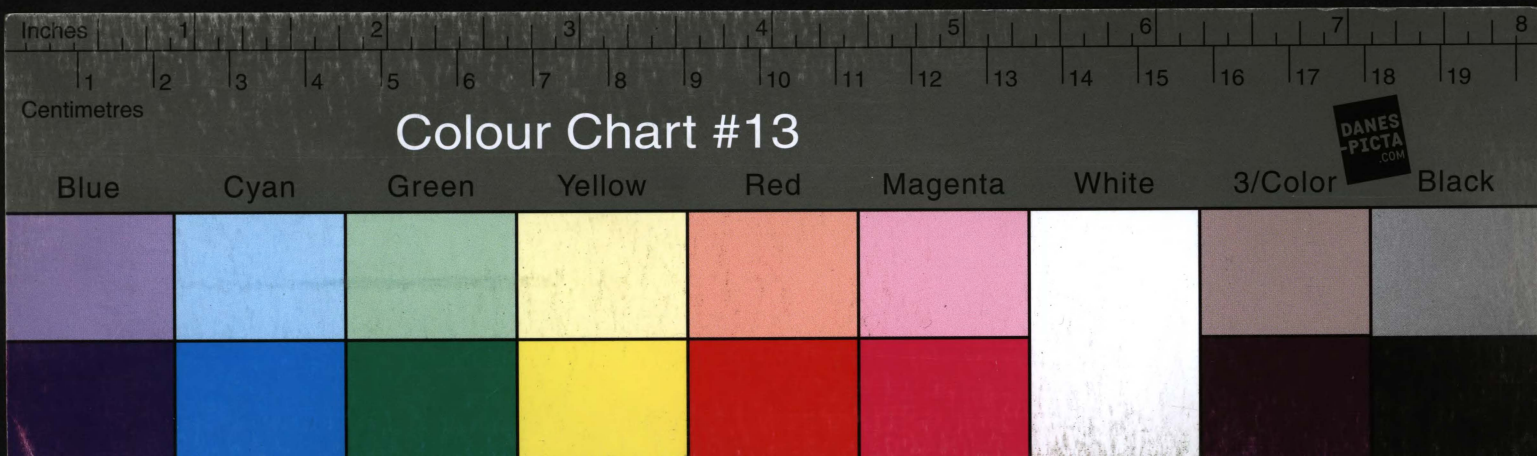
- a) z filozofii ścisłej, jako przedmiotu głównego (dwugodzinny)
- b) z języka polskiego, jako przedmiotu pobocznego (jdnogodzinny).

Podpisana popiera też prośbę następującymi zaświadczeniami:

- 1) metrykę chrztu,
- 2) świadectwem dojrzałości,
- 3) absolutorjäm z odbytych studiów, na Wydziale Filozoficznym,
- 4) curriculum vitae
- 5) rozprawę doktorską, p. t. "Kola u Schopenhauera i Bergsona"

Kraków, 11. stycznia 1923.

Franciszek Kaliciński
absol. filoz.

W. H. C. N. W.

1882

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

W. H. C. N. W.

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

2.028

W Krakowie dnia 10. stycznia 1914 r.

*Przekazanie tytułu dyplomu
magistra filologii polskiej*

WYDZIAŁ FILOZOFICZNY
UNIWERSYTETU JAGIELLOŃSKIEGO
W KRAKOWIE

przeszłem podanie p. Kallachariej
o próbie o wydanie pracy na dyplom
z tytułu dyplomu magistra filologii polskiej
można przedstawić do 1914 r.

rosów

Prace Wydziału Filologicznego

*Prace Wydziału Filologicznego
Unwersytetu Jagiellońskiego
W Krakowie*

Prace Wydziału Filologicznego
Unwersytetu Jagiellońskiego
W Krakowie

*Prace Wydziału Filologicznego
Unwersytetu Jagiellońskiego
W Krakowie*

*Prace Wydziału Filologicznego
Unwersytetu Jagiellońskiego
W Krakowie*

L. 625

W Krakowie, dnia 10. stycznia 1925 r.-

JWPANOM PROFESOROM
DROWI RUBCZYŃSKIEMU
" GARBOWSKIEMU

4
Dziekana Wydziału Filozoficznego
Uniwersytetu Jagiell.
w Krakowie

przesyłam podanie p. Kalicińskiej,
z prośbą o wydanie oceny na piśmie,
czy na podstawie załączonej pracy
można kandydatkę dopuścić do rygo-
rozów.-

Dziekan Wydziału filozoficznego:

Kramers

Franciszka Kalicińska
absol. filozofii

Procesja odbyła się dnia 27. marca
1924 r. w obecności:

Rektora Prof. Dra Łasia
Dziekana Prof. Dra Göttrichera
Promotora Prof. Dra Heinricha

Łatowski wyrok
odebrałam

prosi, jak rekonstr.

Dr. Kalicińska

Dr. Łatowski.

Curriculum vitae.

5

Urodziłam się w r. 1896. w Łamociwie (ad Rynia). Od r. 1903. zaczęłam uczęszczać do szkoły normalnej (Marien-Institut w Krakowie), a po ukończeniu 4-ech klas pospolitych i 4-ech rygorystycznych rozpoczęłam na Dwuletnim kursie Akademii Laudowej w Krakowie, który ukończyłam w r. 1913.

Ponieważ środki materialne nie pozwalały mi na dalsze kształcenie, pracowałam w biurze, przygotowując się równocześnie do matury gimnazjalnej, którą zdałam, jako eksternistka, w gimnazjum si. Anny w Krakowie, w r. 1917. i zapisałam się na Uniwersytet, jako przyszła studentka, na wydział filozoficzny.

Po odbytych studiach otrzymałam absolutorium, 15. grudnia 1922. roku i obecnie ubiegam się o otrzymanie stopnia doktorskiego, na podstawie przedłożonej rozprawy doktorskiej.

Franciszka Kalicińska
absola. filoz.

Procurator

[Faint, illegible handwriting, likely bleed-through from the reverse side of the page.]

Ocena

rozprawy doktorskiej p. Franc. Kalicińskiego
p.t. „Volta u Schopenhauera i Bergsona”

Jakkolwiek tytuł rozprawy odpowiada tylko porównaniu jednego pojęcia u obu głównych filozofów, to jednak pojęcie to wzięte tak od razu na ich stanowisko porównawcze i metafizyczne, że w tym dla myślicieli mojego i kilku innych obywateli strasnym obu filozofów pogłębienie do rielu, wylądowanie okapi, a ja, kim stopniem myśli Bergsona, zwłaszcza, jak u Schopenhauera. Aoto mi przede wszystkim chodziło, gdy autorze przedstawił tenst niżej pacy, tenst berpry, że sprawa stała się myślowie aktualną wobec nas, ostrych czytelników podziwianych u otwartych latki preciz Bergsonowi przy autorów niemieckich (Luthego Böckego i Gay u. Brochdorffa). Tenst sam prus się niełatwo, wyzna, że dostrzegłszy wrozumił myślenie p. Kalicińskiego z sobą myśliciel: że, danieli ciżkie wobec rozmiaru systemu Schopenhauera, a ciżkie myśliciel u Bergsona.

Zatem to rozprawa p. Kalicińskiego „Volta u Schopenhauera i Bergsona” (merytorycznie i formułą nieupatrują i sprawy otwartości niemiędzy, ale) oświecająco bardzo ko. wyznaje o jej pilności, rumienności, obrazowości, krytycyzmie z obzerne literatury – głównie nową francuską, dotyczącą bergsonizmu – wreszcie o dojści, twórci do samowolnych ładek potonienia tego rodzaju. Praca wreszcie nie, zbyt obgona, raczej jednak metoryt bardzo ofity, długi i jawnym i bardzo ciekawym ujęciem treści. Styl poprawny. Co do strony redakcyjnej i starzej perne usterki dostrzeganej naty, jak np. sposób cytowania autorów, uwzględnienie u tekście. Przy publicystycznym parostawieniu ujmowania, uwzględnienie nierej dopina przy dobru ustatkach niżej u datę wyjaśnienia. Niektóre przystawienie i wyrażenie wyrażenia, wyrażenie z krytyką Bergsona, nie wyrażenie tegoż dostrawienia.

Ten rozprawy całkiem bardzo przejrzyste i instruktywne. Wzrostu typy urozumięcia omawia autorów strasnym uoluntaryzmu u obu filozofów do zepedzenia przerwania, metafizycznego, etycznego i estetycznego. Wreszcie, wreszcie na wreszcie problemy rozegotowane, jak role podmiotów i przedmiotów u poznania, geniusza i role intelektu, urozumięcia intencji i.p. Stawia się precyzacja urozumięcia idealistycznego i realistycznego p. Kalicińskiego u Schopenhauera i Bergsona. Miedzy innymi dobrze uwzględnienie dostrawienia Bergsona do monotypu, go przewidywania dualizmu urozumięcia psychizmu i materializmu.

Oczekując krytyki Bergsona, wreszcie się autorów z niemi urozumięcia u Bergsonowi, chwies jak wreszcie urozumięcia, urozumięcia i urozumięcia urozumięcia.

poprzedzić iśćtem rozumem doświadczeniem. Tak np., kiedy czytając rozprawy Juliana
Benda (z jego nader ciekawej i głośniejszej książki przebieg Bergsona), utwierdził się,
że przeobrażenie Bergsona stanowi i rozumie tylko punkt wyjścia do „myślenia”
osobistych urozumiowań, iż z przedmiotem przemiany — „bez czegożbyś się
ani obrzy nie dała przedsięwzięcia”. Książka przedstawia i ten, ten.
Zgani, że „metafizyka” moim zdaniem była przez pojęcia. Słucha, że autorstwa
nie przedstawiający iż o „myślenie” pozmieniał swoje, urozumiowania.”

Może przypuszczając, że bieżący rozum jest również iadym z niego,
tenym rozumem nieuzasadnione stanowisko autorki w kwestji tak rozstrzyga
zapisując iż Bergsona w Schopenhauera. Nie znajdujemy ani jednego
stosunku do faktu, że Bergson mimo to został uznany Schopenhauera,
z którego barbał stanął, — pchłolerek bynajmniej nie jest tylko jego „płazm”,
reus, jak tego ustawał dawać Böhme. Nie mamy więc, by autorka nie po,
dyskrypcji niedoświadczonych idem Bergsona, jakoby Schopenhauer opierał się uły
w filozofii fenomenologii Bego i ich. —

Bez jenoż przypuszczam, że rozumie p. Fr. Feliciński, który w re,
pchnięciu redni opowiadaniem, stającym przy debacie i filozofii
jako przedstawia głośniejsze i że Książka może być dozwolona
do egzaminu iśćtem.

W Kiechorie 28. stycznia 1923.

Prof. Dr. Tadeusz Garbowski.

Przytaczam nie do opinii Prof. Dra Garbowskiego
z tym dodatkiem, że autorka raz na 1 raz wyraża
nie miłośne i anachronizm „w okresie Büchnera, Vogta
Moleschotta ... zjawia się Schopenhauer” Schopenhauer żyje
w r: 1788 do 1860, ogłasza głośniejsze dzieło „Die Welt als Wille
und Vorstellung” w r: 1819 a skompletowane 299 tygodni edycje w
r: 1844 — gdy głośniejsze publikacje Vogta pochodzi z lat 1845-7 i
1854, Moleschotta „Kreislauf des Lebens” z r: 1852 a Büchnera
głośniejsze dzieło „Kraft u Stoff” z r: 1855 — a w tym czasie trzej materiały
listy były około 30 lat młodszy w Schopenhauera i ponadli wnie
około 30 lat po nim, nie ma i ogłasza i prawe prawe w r: 1845-7 i
ca zyna. Za niefortunną i niepotrzebną zapowiedź z języ.
ka francuskiego w r: 1845 Kałdy wzięty przez p: K. wyraz
„Waal” (zamiast „zastony”). Pami również między sobą o rne
„gitarach tróletowych” przynajmniej nie wyrażam „woalka” — ale przenie
przezrepianiem podobnie brzmienie terminu do filozofii
mowa że skutkiem zaprzestawia.

Zresztą myślna p: K. przedstawia małe zalety jasności
i porządku układu — a zadaniem krytycy w obec obu
filozofów — niestety — broni Bergsona przed zarzutem
kognatywności myślnym terminem przez kilku autorów
niemieckich.

Pomimo podniesionych wyżej asterkami wyrażeń ta praca
zadaje warunkom umiaru za dyplomatykę doktorską i
autorka może być pozwolona do egzaminu iśćtem.

4 lutego 1923

Prof. Dr. W. Rubynowski.

L. 992.

P R O T O K O Ł

dwu-godzinne rygorozum z filozofji z p. Franciszką KALICINSKĄ, odbytego w dniu 16. marca 1923 r. -

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Kallenbach

Egzaminatorowie: " " Rubczyński
 " " Garbowski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Garbowski* o godz. 10³⁰
i egzaminował do godz. 11¹⁵ następnie egzaminował
Prof. Dr. *Rubczyński* do godz. 12¹⁵.

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *dostateczny*

d. j. w.

Kallenbach
Rubczyński
Garbowski

292

W. H. O. G. A. U. S.

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S.

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S. 1892

W. H. O. G. A. U. S.

W. H. O. G. A. U. S.
W. H. O. G. A. U. S.
W. H. O. G. A. U. S.

P R O T O K O Ł

jedno-godzinne rygorozum z języka polskiego z p. Franciszką
Kalicińską, odbytego w dniu 28. czerwca 1923 r.-

O b e c n i :

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Kallenbach

" " Łoś

Egzaminatorowie:

" " Chrzanowski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. *Chrzanowski* o godz. 10⁴
i egzaminował do godz. następnie egzaminował
Prof. Dr. *Łoś* do godz. 11³⁰

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za *nieudostateczny*.

d. j. w.

Jan Łoś
Przewodniczący

Historja sztuki.

Archeologja klasyczna.

Prof.p.z. Dr. Bieńkowski.

I trym.

Historja malarstwa greckiego. Część II. 5 godz., pon., wtor., środ.,
czwart., piąt.11-12, sala Seminarjum archeologji klasycznej św.
Anny 12.

Ćwiczenia archeologiczne, 2 godz., sob.11-1, tamże.

II trym.

Historja malarstwa greckiego. Część III. 5 godz., pon., wtor., środ.,
czwart., piąt.11-12, tamże.

Ćwiczenia archeologiczne, 2 godz., sob.11-1, tamże.

III trym.

Historja malarstwa rzymskiego, 5 godz., pon., wtor., środ., czwart.,
piąt.11-12, tamże.

Ćwiczenia archeologiczne, 2 godz., sob.11-1.

Wschodnia

Jan
M...

L. 315

P R O T O K O Ł

jedno-godzinne rygorozum z języka polskiego z p. Franciszką
Kalicinską, odbytego w dniu 26. marca 1924r. -

O b e c n i:

Przewodniczący: Dziekan Prof. Dr. Estreicher

Egzaminatorowie: " " Łoś

" " Chrzanowski

Egzamin rozpoczął Prof. Dr. Łoś

o godz. 11 1/2

i egzaminował do godz. 12

następnie egzaminował

Prof. Dr. Chrzanowski

do godz. 12 1/2

Komisja egzaminacyjna uznała wynik egzaminu za

dostateczny

d. j. w.

Wierchy
J. Stoj
B. S.

